

[Hendriksen.]

Arbejde, for det kan jeg godt sige. Det, vi ønsker at præcisere, er dette, at vi vil fortsætte vor Kamp eller vort Arbejde for at gennemføre en Folkforsikring efter de Linier og de Ideer, vi finder er rigtige, og det synes jeg dog ikke, der er nogen Anledning til at bebrejde os, selv om man ikke kan være enig med os.

Den højtærede Minister sagde yderligere, at det var vor egen Skyld, at vi ikke havde medvirket til Gennemførelsen af dette Forslag. Det kan være baade rigtigt og forkert. Det er rigtigt, for saa vidt vi ikke vil gaa ind for de Tanker, der er nedfældet i Forslaget, men det er forkert, for saa vidt man ikke fra anden Side har ønsket at gaa ind i en virkelig Realitetsforhandling med os paa Basis af det, som ogsaa kunde smage os.

Socialministeren (Steincke): Er der nogen Følelse, jeg ikke nærer i Øjeblikket, er det Irritation; det har jeg ikke nogen som helst Grund til efter det Resultat, der er kommet ud af de Forhandlinger, der har været ført. Men jeg vil sige til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at min Bemærkning før om Partiets Skilten med og Mangel paa social Forstaaelse naturligvis refererede sig til den Socialreform, vi har til Behandling, og her har dette Parti vist en ganske overordentlig Mangel paa Handleevne. Efter de Udtalelser, der har været fremsat gennem Aarene, ogsaa i Resolutioner, har man været berettiget til at tro, at det konservative Parti i langt højere Grad end Venstre var interesseret i at faa en virkelig Ordning af Sociallovgivningen. Ud fra denne Opfattelse, som jeg vil kunne dokumentere, er det, jeg beklager, at det konservative Folkeparti ikke for længe siden har vist sin Interesse i Handling. Her er ikke Tale om et Kanslergade-Forlig, her er Tale om et Forslag, der i Aarene har ligget paa Rigsdagens Bord, og det konservative Parti har indskrænket sig til at udtale Sympati for de til Grund liggende Tanker i al Almindelighed og sin Interesse og sin sociale Forstaaelse, men har intet gjort i de forløbne Aar, heller ikke i de Tilfælde, hvor der har været Anledning til og Anmodning om at fremsætte Ændringsforslag. Det beklager jeg, og det vil jeg vedblive at beklage, fordi en af Betingelserne for Socialreformens heldige Virken i det praktiske Liv er, at man nu fra alle Sider er enig om, at her er et System, der kan arbejdes med til Gavn baade for dem, der trænger, for

dem, der skal administrere, og for det øvrige Samfund.

Hendriksen: Den højtærede Socialminister bebrejdede i denne Forbindelse ganske med Urette mit Parti Mangel paa Handleevne. Forholdet er det, at vi blev sat under surcoupe, vi blev stillet overfor et fait accompli efter det Forlig, der fandt Sted — Forliget blev nu sluttet i Kanslergade! Der var overhovedet ikke Tale om, at man ønskede en Realitetsforhandling med os. Vi kunde tiltræde og acceptere, men ikke gøre vore Synspunkter gældende.

Den højtærede Minister sagde, at vi kunde have stillet Ændringsforslag. Vi har jo stillet Ændringsforslag til det foreliggende Forslag, Ændringsforslag, hvorved vi har ønsket at markere vort principielle Standpunkt, men disse Ændringsforslag er alle blevet stemt ned.

Socialministeren (Steincke): Det er mig ufatteligt, at jeg mod Sædvane skulde have udtalt mig saa utydeligt, at det skulde give berettiget Anledning til de Udtalelser, det ærede Medlem nu fremsatte. Dette Forslag har i 3 Aar ligget til Behandling i Folketinget, og jeg har overhovedet ikke set noget Udslag af den konservative Interesse eller Handlekraft i disse 3 Aar. At man nu beklager sig over, at der ikke har været Tid i de sidste 14 Dage eller 3 Uger til at udvise den Handleevne, man har haft 3 Aar til at udvise, er en anden Sag.

Hendriksen: Den højtærede Socialminister forbavser mig mere og mere. Nu siger han, at det foreliggende Forslag har ligget til Behandling i Folketinget i 3 Aar, men at der i den Tid intet som helst er sket. Den højtærede Minister kan dog ikke have glemt, at mit Parti sammen med de øvrige Partier, forinden dette Forlig blev indgaaet i Slutningen af Januar, har ført en Række Forhandlinger i Ministeriet, bl. a. under den højtærede Ministers eget Forsæde og under Departementschefens Forsæde, hvor vi Punkt for Punkt gennemgik det hele. Disse Forhandlinger blev pludselig afbrudt derved, at man sluttede det trekantede Forlig, hvortil vi ikke var medvirkende. Man kan derfor ikke bebrejde os Mangel paa Handleevne, eller at vi ikke har været villige til at forhandle om det foreliggende Forslag.

Socialministeren (Steincke): Om det vil være rimeligt eller urimeligt at fortsætte denne Diskussion, er vist i høj Grad en Smags-